

ชำแหละ “แอมเบอร์เกอร์”

รู้ทันปัญหาเศรษฐกิจโลก
เจาะลึกวิกฤตการเงินอเมริกา วิเคราะห์ทิศทางและวิธีแก้ไข

ดร.วีรพงษ์ รามางกูร

al crisis
ash of

จากคอลัมน์ “คนเดินตรอก” หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ

ประชาชาติ
ธุรกิจ

ชำแหละ “โฮมเบอร์เกอร์”

ดร.วีรพงษ์ รามางกูร

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน ๒๕๕๒

ซ้ำแหละ “แฮมเบอร์เกอร์” ● ดร.วิพงษ์ รามางกูร

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, สิงหาคม ๒๕๕๒

ราคา ๑๑๕ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

วิพงษ์ รามางกูร.

ซ้ำแหละ “แฮมเบอร์เกอร์”. กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๒.

๑๒๔ หน้า

1. เศรษฐกิจ--บท ความ--รวมเรื่อง 1. ชื่อเรื่อง

330.9693

ISBN 978 : 974 - 02 - 0394 - 0

- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : สุชาติ ศิริสุวรรณ • ผู้ช่วยผู้จัดการสำนักพิมพ์ : ประสงค์ คงเมือง
- บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บุญปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : วิพงษ์ วิพงษ์โชติ
- บรรณาธิการฝ่าย : บุญลาภ ภูสุวรรณ, ธกาส จตุลยานนท์ • หัวหน้ากองบรรณาธิการ : ทัศติวรรณ เท่งวิไล
- ผู้ช่วยบรรณาธิการ : สุภชัย สุชาติสุธารธรรม • พิสูจน์อักษร : เมตตา จันทร์หอม
- คอมพิวเตอร์กราฟิก : อรอนงค์ ดุสิต • ออกแบบปก-ศิลปกรรม : มาลินี มนตรีหาสศรี
- ประชาสัมพันธ์ : กมลทิพย์ ธนกิจรุ่งเรือง

สำนักพิมพ์มติชน • www.matchonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๑๑๕ โทรสาร ๐-๒๕๕๐-๕๕๕๔

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์ บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๐๗/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขุมวิทซอย ๒ ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี นนทบุรี ๑๑๒๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๔-๑๑๑๑, ๐-๒๕๕๔-๐๕๖๖ โทรสาร ๐-๒๕๕๒-๐๕๖๖

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๑๑๕-๑๑๕๕ โทรสาร ๐-๒๕๕๐-๑๐๑๒

Matchon Publishing House a division of Matchon Public Co.,Ltd. 12 Tetsabannanueman Rd, Prachinivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	๕
คำนำผู้เขียน	๗
ข้อปรีชา ๖๖ เริ่มต้นวิกฤต	๑๓
วิกฤตการณ์แฮมเบอร์เกอร์	๒๑
สื่อสารเร็ว-วิกฤตลาม	๒๖
'หลุมดำ' เศรษฐกิจอเมริกา	๓๒
วินัยทางการเงินการคลัง	๓๘
หลับไม่ตื่น-ฟื้นยังไม่เห็น	๔๕
ความเหมือนที่แตกต่าง	๕๑
อย่าขี่ตามช้าง	๕๗
ดุลการค้าโลกไม่สมดุล	๖๕
จี-๒๐ จัดระเบียบโลกใหม่	๗๓

เลิกให้ดอลลาร์เป็นเงินตราต่างประเทศ	๗๙
อนาคตของเงินดอลลาร์	๘๕
เปิดเสรีการเงิน 'วิกฤต' ตั้งแต่ 'เกิด'	๙๑
กองทุนการเงินแห่งเอเชีย	๙๗
บ้านเมืองของเรา	๑๐๒
วิกฤต 'รายได้'	๑๐๘
วิกฤตครั้งนี้ แย่กว่าครั้งก่อน (บทสัมภาษณ์)	๑๑๗

คำนำสำนักพิมพ์

ในสภาวะการณ์เศรษฐกิจดิ่งลงเหวตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นมา ทำให้ทั่วโลกต่างเร่งปรับกลยุทธ์ในการนำพาประเทศตนให้รอดพ้นวิกฤตครั้งนี้ที่ยังมองไม่เห็นทางออกที่สดใส

วิกฤตการณ์ทางการเงินในสหรัฐอเมริกาสร้างความปั่นป่วนไปทั่วโลกด้วยฤทธิ์เดชของ “ดอลลาร์” สกุลเงินสากลที่ใช้ในการค้าขายระหว่างประเทศ และเกือบทุกประเทศต้องถือครองไว้เป็นทุนสำรองและขยายการลงทุนในรูปแบบต่างๆ

แล้วประเทศไทยล่ะ?

จากวิกฤต “ต้มยำกุ้ง” ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ มาถึงวิกฤต “แฮมเบอร์เกอร์” ในปี ๒๕๕๒ ความรุนแรงในรอบหลังอาจจะสาหัสกว่าด้วยความขัดแย้งทางการเมืองที่ยังรอวันปะทุอยู่เป็นระยะๆ ขาดความมั่นใจทั้งในด้านการบริหารงานภายในประเทศของรัฐบาล และความไม่มั่นใจในภาคการลงทุนจากต่างชาติ

ดร.วีรพงษ์ รามางกูร ช่วยฆ่าเหล่าแฮมเบอร์เกอร์ก้อนใหญ่นี้
ให้ท่านรับทราบปัญหาครั้งนี้อย่างแจ่มชัด

เชื้อราขึ้นขนมปังบริเวณไหน

เนื้อเริ่มส่งกลิ่นไม่ดียังไง

ผักที่สดสวยแต่เคลือบพิษร้ายด้วยวิธีใด

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ว่า
หลบหลีกอย่างไรแฮมเบอร์เกอร์ที่เราต่างรู้จักมักคุ้นและบริโภคกันแพร่
หลาย ได้ก่อผลร้ายให้คนทั้งโลกได้ท้องไส้ปั่นป่วนกันแล้ว

ก่อนจะถึงขีดอันตรายมากไปกว่านี้ ประเทศไทยต้องเตรียมตั้ง
รับและเดินไปทิศทางใด

เชิญรับทราบการวินิจฉัยจากพหุสูตแห่งเศรษฐศาสตร์

สำนักพิมพ์มติชน

คำนำผู้เขียน

วัฏจักรเศรษฐกิจที่มีทั้งขึ้นและลงเป็นปรากฏการณ์ของระบบเศรษฐกิจแบบเสรีที่นักเศรษฐศาสตร์ได้สังเกตและพยายามหาสาเหตุ เสนอทฤษฎีมาอธิบาย รวมทั้งหาวิธีการป้องกันและแก้ไขมาโดยตลอด

ในสมัยที่ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สังคมนิยมได้รับความนิยมได้รับความสนใจ เหตุผลสำคัญอันหนึ่งที่ลำนักคิดทางสังคมนิยมยกเป็นเหตุผลสนับสนุนให้รัฐบาลเข้ามามีบทบาทแทรกแซงระบบเศรษฐกิจก็คือ เพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะเศรษฐกิจตกต่ำตามวัฏจักรเศรษฐกิจ

เกือบศตวรรษมาแล้วที่แม้ว่าความรู้ความเข้าใจในวัฏจักรเศรษฐกิจของผู้คนจะกระจ่างแจ้งมากขึ้น แต่วัฏจักรเศรษฐกิจก็ยังเกิดขึ้นตามจังหวะที่นักเศรษฐศาสตร์ได้คาดการณ์ไว้มาตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฏจักรเศรษฐกิจในประเทศที่เจริญแล้วอย่างสหรัฐอเมริกาและยุโรป

จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์เป็นผู้ที่อธิบายสาเหตุของการเกิดวัฏจักรทางเศรษฐกิจ และสาเหตุที่กลไกตลาดไม่สามารถปรับตัวให้ระบบเศรษฐกิจฟื้นตัวได้ จึงเสนอให้การใช้จ่ายของรัฐบาลเป็นตัวแทนในการปรับตัวทางเศรษฐกิจ เพื่อชะลอและแก้ไขภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โดยยังคงความสามารถของกลไกการตลาดไว้

พอมาถึงโลกสมัยปัจจุบันที่เน้นเรื่องโลกาภิวัตน์ โลกไร้พรมแดน เมื่อวัฏจักรทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นในภูมิภาคหนึ่งก็จะมีผลกระทบถึงกันไปทั่วทั้งโลกอย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตาม รูปแบบ สาเหตุ คำอธิบายของวัฏจักรเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในอเมริกาก็จะมีรูปแบบ คำอธิบายแตกต่างกันไปตามการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา

การเกิดวิกฤตการณ์ “แฮมเบอร์เกอร์” ถึงแม้จะเป็นปรากฏการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้น ถ้าเชื่อตามทฤษฎีวัฏจักรเศรษฐกิจ แต่รูปแบบและเหตุผลของวิกฤตการณ์ครั้งนี้ก็อาจจะแตกต่างไปจากครั้งที่เกิดจากวิกฤตการณ์น้ำมันครั้งที่สองเมื่อราวๆ มีนาคม ๒๕๒๒ อยู่ไม่น้อย

วิธีแก้ไขรับมือกับวิกฤตการณ์เศรษฐกิจเมื่อเกิดขึ้นที่อเมริกา กลับตั้งอยู่บนทฤษฎีพื้นฐานของเคนส์ เต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หรือเกิน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ กล่าวคือ

คราวนี้ผู้นำทางเศรษฐกิจอย่างอเมริกาได้ละทิ้งปรัชญาเศรษฐกิจเสรีนิยมอย่างสิ้นเชิง ประชาชนชาวอเมริกันยินยอมให้รัฐบาลเข้ามาบีบหนทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ จนมีคำล้อเลียนในขณะนี้ว่าสหรัฐอเมริกาเป็น “สังคมนิยม” เสียยิ่งกว่าสาธารณรัฐประชาชนจีนเสียอีก

สหรัฐอเมริกาเป็นชาติที่มักจะคิดอะไร หรือทำอะไรแบบสุดโต่ง ก่อนหน้าวิกฤตการณ์แฮมเบอร์เกอร์ ก็มีปรัชญาทางเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมสุดโต่งตามความคิดของสำนักชิคาโก หรือสำนักทฤษฎีทางการเงิน หรือสำนักทฤษฎีปริมาณเงิน พอหลังวิกฤตการณ์ก็คิดแบบสุด

โต่งเกินกว่าที่เคนส์ว่าไว้จนจะกลายเป็นสังคมนิยม ก็ต้องคอยดูว่าผล
จะออกมาอย่างไร ความคิดทางเศรษฐศาสตร์อาจจะต้องปฏิวัติอีก
ครั้งหลังวิกฤตการณ์ครั้งนี้

ข้อเขียนที่ปรากฏอยู่ในมือท่านขณะนี้ เป็นข้อเขียนที่ได้เคยตี
พิมพ์มาแล้วในหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ คิดว่ายังเป็นข้อเขียน
หรือเป็นบันทึกที่ไม่ล้าสมัย ให้เก็บไว้ติดตามเหตุการณ์กันได้

ขอขอบคุณสำนักพิมพ์มติชนที่กรุณารวบรวมจัดพิมพ์เป็นเล่ม
คิดตั้งชื่อแต่ละบทใหม่ ทำให้ดูน่าสนใจยิ่งขึ้น ทั้งการจัดวางรูปเล่มก็
ทำให้ดูมีศิลปะสวยงาม

ขอบคุณคุณธงวัฏ จิตรภาษย์ที่ได้ตรวจแก้คำผิด และแก้ถ้อยคำ
บางแห่งให้สื่อความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนความผิดพลาดที่ยังมีอยู่
ก็ขอรับไว้แต่ผู้เดียว

วิรพงษ์ งามามกุล

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ซับไพรม์ จุดเริ่มต้นวิกฤต

จากหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ

วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

“สินเชื่อที่ให้กับลูกค้าที่มีเครดิตต่ำกว่าเกณฑ์ที่จะให้ได้ หรือสินเชื่อซับไพรม์ สาเหตุที่เกิดเรื่องก็เพราะความโลภของนักลงทุนที่เอาเงินไปหวังผลตอบแทนสูงๆ เมื่อหนี้ในส่วนนี้เสียเลยพาให้ทรัพย์สินทั้งกองเสียไปหมด”

ข่าวทางเศรษฐกิจการเงินคงจะไม่มีข่าวใดใหญ่และโด่งดังไปกว่าข่าวเรื่องวิกฤตการเงิน อันสืบเนื่องมาจากปัญหาที่เรียกว่าวิกฤต “ลูกค้าซื้อบ้านที่มีเครดิตชั้นรอง” หรือ “สินเชื่อซื้อบ้านชั้นรอง” ซึ่งเริ่มขึ้นที่สหรัฐอเมริกาและลุกลามไปทั่วยุโรป แล้วมากระทบซึ่งตลาดเอเชีย แล้วก็ถึงบ้านเราด้วย

โดยปกติแล้วภาคอสังหาริมทรัพย์ของสหรัฐอเมริกาเป็นภาคเศรษฐกิจที่ค่อนข้างใหญ่ มีบริษัทพัฒนาที่อยู่อาศัยประเภทต่างๆ มากมาย ในระยะ ๒-๓ ปีมานี้ เมื่อดอกเบี้ยในสหรัฐลดลง เศรษฐกิจของอเมริกาฟื้นตัวขึ้น ภาคอสังหาริมทรัพย์ก็จะเป็นภาคเศรษฐกิจที่ฟื้น

ตัวก่อน

ภาคอสังหาริมทรัพย์เอง ไม่ว่าจะเป็นบ้าน หรืออาคารชุด หรืออาคารพาณิชย์ ก็อาจจะมีหลายระดับ สุดแต่ที่ที่ตั้ง ทำเล คุณภาพของอาคารบ้านเรือน

ในทำนองเดียวกันลูกค้าที่มาซื้ออสังหาริมทรัพย์ก็มีหลายระดับ ตั้งแต่ระดับเครดิตดี มีรายได้หรือทรัพย์สินมาก ลงมาระดับกลาง จนถึงระดับที่ต่ำกว่าระดับที่ธนาคาร หรือสถาบันการเงินจะกล้าให้กู้ แม้ว่าจะมีอาคารบ้านเรือนหรือห้องชุดที่ซื้อเอามาจำนองเป็นหลักประกันก็ตาม

เมื่อเป็นอย่างนี้ก็มียุทธศาสตร์การเงิน เช่น ธนาคาร บริษัทการเงิน เพื่อสินเชื่อที่อยู่อาศัย หรือสมาคมเพื่อการออม ไปทำการตกลงกับ “กองทุนตรงมูลค่า” หรือ “กองทุนเก็งกำไร” (Hedge Funds) ปลอมสินเชื่อให้กับลูกค้าที่มีเครดิตต่ำกว่าเกณฑ์ที่จะกู้ได้ หรือที่เรียกว่า “ลูกค้าซับไพรม์” (sub-prime customers) หรือ “สินเชื่อซับไพรม์” (sub-prime loan)

เมื่อธนาคารและสถาบันการเงินต่างๆ ปลอมกู้ให้ลูกค้าด้วยคุณภาพเหล่านี้แล้วก็จะไม่เก็บหนี้เหล่านี้เอาไว้ เพราะมีความเสี่ยงสูง แม้ดอกเบี้ยจะสูงมากก็ตาม แต่จะเอามาจัดเป็นกองๆ หรือเป็น packages โดยเอามารวมกองกับหนี้ที่ลูกหนี้คุณภาพดีหรือคุณภาพปานกลาง เอาหนี้ที่ลูกหนี้คุณภาพต่ำหรือสินเชื่อคุณภาพต่ำ “sub-prime loan” เหล่านี้แบบผสมเข้าไปด้วย บางกองหรือบาง package ก็อาจจะมีหนี้ที่ลูกหนี้มีคุณภาพ ๑๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๑๕ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๒๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๕๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง เรื่อยไปจนเป็นซับไพรม์ล้วนๆ แต่มีน้อย โดยจัดกองต่างๆ เหล่านี้เป็นชั้นๆ หรือ tranches ถ้ามีหนี้ที่ลูกหนี้มีคุณภาพด้อยน้อยก็อยู่ในชั้นดี ถ้ามีสูงขึ้นมาหน่อยก็ด้อยลงหน่อยแต่ดอกเบี้ยสูงขึ้น หรือถ้ามีสูงขึ้นไปอีกก็ดอกเบี้ยสูงขึ้นไปอีก

โดยให้บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่เราได้ยื่นซื้อบ่อยๆ เช่น มูดี้ แอนด์ อินเวสเมนต์ “Moody and Investment” หรือเอส แอนด์ พี “Standard and Poor” ในยุโรปก็ฟรีดริช เป็นต้น มาจัดอันดับ มาประเมินราคา จัดอันดับราคา การทำอย่างนี้ก็ทำให้หนี้ที่ลูกหนี้ด้อยคุณภาพสามารถขายผลมไปกับหนี้ที่ลูกหนี้ดีได้ ทำนองเดียวกับที่ ป.ร.ส. ของเราทำพลาดมาแล้วโดยไม่แยกหนี้ดี หรือ good bank กับหนี้เน่า หรือ bad bank ออกจากกันแล้วขาย แต่ถ้าทำอย่างนั้นหนี้ที่เป็นลูกหนี้ชั้นรองจะขายไม่ออก

ในช่วงที่เศรษฐกิจขาขึ้น ทรัพย์สินที่เอามาทำจัดเป็นกองๆ เหล่านี้ก็ขายดิบขายดี ยิ่งกองที่มีหนี้ที่ลูกหนี้ด้อยคุณภาพมีสัดส่วนที่สูงก็ให้ดอกเบี้ยยสูงก็ยิ่งขายดี

เมื่อบ้านราคาสูงขึ้น ราคาอสังหาริมทรัพย์ปรับใหม่ สถาบันการเงินก็ให้สินเชื่อเพิ่ม กองทุนก็จัดการผลมหนี้คุณภาพต่างๆ รวมกับหนี้ด้อยคุณภาพแล้วก็นำออกขายมากขึ้นไปอีก

ในบรรดาผู้ซื้อสินทรัพย์ที่เอามาจัดกองเหล่านี้เรียงจากมากไปหาน้อย ก็คือธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินอื่น เช่น บริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันภัย บริษัทวาณิชธนกิจ กองทุนตรึงมูลค่า หรือกองทุนเก็งกำไร หรือ Hedge Funds กองทุนบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งประชาชนทั่วไป

สำหรับกองทุนตรึงมูลค่า หรือ Hedge Funds หรือบริษัทวาณิชธนกิจ ก็ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์ที่คิดดอกเบี้ยต่ำ มาซื้อกองทุนผลมที่กล่าวมา บางทีได้ถึง ๕-๖ เท่าของเงินกองทุน หรือมากกว่านั้น เพราะได้ผลตอบแทนที่สูงกว่ามาก ที่ธนาคารพาณิชย์ให้กู้เพราะกองทุนเหล่านี้เป็นกองทุนใหญ่หรือเป็นบริษัทใหญ่ที่มีมั่นคง บางทีก็กู้เงินเยนดอกเบี้ยต่ำไปแลกเป็นเงินดอลลาร์ซื้อกองทุนนี้ด้วยเป็นจำนวนมาก

กองทุนผลมที่จัดเป็นกองๆ นี้ หรือที่เรียกว่า CDO หรือ Colla-

teralized Debt Obligation ที่ขายดีและขายได้มากกลับไม่ใช่ที่อเมริกา แม้ว่าที่อเมริกาจะขายได้มาก แต่ที่ยุโรปกลับขายได้มากกว่าเป็นเท่าตัว โดยมีผู้ซื้อเป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันภัย กองทุนตรึงมูลค่า หรือกองทุนเก็งกำไรและประชาชนทั่วไป

พอถึงจุดหนึ่งเกิดมีหนี้เสียจากลูกค้าที่มีเครดิตชั้นรองเหล่านี้เกิดขึ้น และสูงขึ้นผิดปกติเมื่อเดือนเมษายนปี ๒๕๕๑ แล้วค่อยๆ ลดลง แต่ก็ยังสูงอยู่ มูลค่าของกองทรัยพ์สินที่เรียกว่า CDO เหล่านี้ก็ลดลง พอเกิดการตื่นตระหนก มีการขายกันยกใหญ่ ราคา ก็ยังตกสินทรัยพ์ที่ดีก็ตก สถานการณ์ยิ่งเลวลงเมื่อบริษัทพาณิชย์ธนกิจซื้อแบร์สเตอร์นของสหรัฐสั่งระงับการไถ่ถอนหน่วยลงทุนของกองทุนตรึงมูลค่า หรือ Hedge Funds ของตน และประกาศปิดกองทุนในที่สุด

ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ วาณิชธนกิจขนาดใหญ่ชื่อ บี. แอนด์ พี. พาริบาล อินเวสเมนต์ พาร์ทเนอร์ ซึ่งเป็นของธนาคารพาริบาลส์ของฝรั่งเศส ธนาครพาณิชย์แห่งนี้ใหญ่เป็นที่สองในสหภาพยุโรปก็ประกาศปิดกองทุน ๓ แห่ง เพื่อสำรวจความเสียหายก่อน เพราะกองทุนทั้ง ๓ แห่งนี้ไปลงทุนซื้อหน่วยลงทุนที่มีสินเชื่อซับไพรม์ในสหรัฐไว้เป็นจำนวนมาก ที่ต้องระงับการไถ่ถอนไว้ก่อน เพราะไม่สามารถคำนวณมูลค่าของกองทุนในขณะนี้ได้

สาเหตุที่เกิดเรื่องก็เพราะความโลภของนักลงทุนที่เอาเงินไปลงทุนในหน่วยลงทุนที่มีทรัยพ์สินที่มีลูกหนี้ด้อยคุณภาพอยู่ด้วย เพื่อหวังผลตอบแทนสูงๆ เมื่อหนี้ในส่วนนี้เสียก็เลยพาให้ทรัยพ์ทั้งกองเสียไปทั้งหมด ราคาบ้านและอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัยและอาคารอื่นๆ จึงลดลงอย่างฮวบฮาบ และลามไปถึงกองทุนอสังหาริมทรัพย์ที่ลูกหนี้เป็นลูกหนี้ชั้นดีด้วย

เมื่อกองทุนต่างๆ ไม่อยากจะปิดก็ต้องหาเงินมาซื้อพยุงไว้ โดยการขายสินทรัยพ์อื่นๆ ที่หนักก็คือ ยุโรป อเมริกา และเอเชีย ทำให้ราคาหุ้นก็ดี ราคาสถาพรหนี้ก็ดี เงินตราสกุลอื่นๆ ก็ดี มีราคาตกลง

ทั่วไปหมด

ที่เสียหายหนักคราวนี้คือยุโรป เพราะเท่ากับยุโรปไปช่วยจ่ายเงินให้กับลูกหนี้ที่เรียกว่าซัพไพรเมอร์ในอเมริกาอย่างหนัก

เพื่อพยุงราคาหุ้นก็ดี ตราสารหนี้ต่างๆ ก็ดี ธนาคารกลางของยุโรปได้อัดฉีดเงินผ่านธนาคารพาณิชย์ในยุโรปเป็นจำนวนกว่า ๑๕๐,๐๐๐ ล้านยูโร ธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาอัดฉีดเงินจำนวนกว่า ๒๔,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ธนาคารกลางของญี่ปุ่นอัดฉีดเงิน ๓๖,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐผ่านธนาคารพาณิชย์เพื่อให้กู้ต่อกับพาณิชย์ธนกิจ และกองทุนต่างๆ เพื่อให้ผู้คนมั่นใจว่ามีสภาพคล่องในระบบพอจ่าย ผู้คนจะได้หยุดไถ่ถอนหน่วยลงทุนต่างๆ ที่ลูกกลมไปทั่ว แต่ก็ยังไม่สำเร็จ

ในเอเชีย กองทุนต่างๆ ก็เทขายหุ้นและตราสารหนี้ในประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น ฮองกง ไต้หวัน เกาหลีใต้ สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย รวมทั้งไทยด้วย แต่ที่น่าสังเกตก็คือ ประเทศจีนนักลงทุนเทขายน้อยมาก ทั้งๆ ที่ชาวต่างชาติมาลงทุนในประเทศจีนมากที่สุด

สำหรับประเทศไทย เท่าที่ทราบมีผลต่อตลาดหลักทรัพย์ฯ ก่อนข้างหนัก แต่มีผลต่อตลาดตราสารหนี้ไม่มากนัก เพราะต่างชาติลงทุนในตลาดตราสารหนี้ของไทยเราไม่มาก ส่วนมากสถาบันและกองทุนของเราซื้อกันไว้เอง ที่มีผลอีกอันหนึ่งก็คือ อเมริกัน และยุโรป ขายเงินบาทและเงินสกุลอื่นๆ ในเอเชีย เปลี่ยนเป็นดอลลาร์เพื่อนำกลับทำให้ค่าเงินในเอเชีย รวมทั้งเงินบาทอ่อนค่าลงทันทีในทุกลตลาด ก็เป็นความโชคดีของ ธปท.ที่ต้องการให้ค่าเงินบาทอ่อนอยู่แล้ว แต่ที่น่าสังเกตก็คือ ค่าเงินบาทอ่อนลงในอัตราที่ต่ำกว่าค่าเงินอื่นในประเทศเพื่อนบ้าน

ที่น่าสังเกตก็คือ ค่าเงินเยนกลับแข็งขึ้น ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าก่อนหน้านี้พวกกองทุนไปยืมเงินเยนที่ดอกเบี้ยต่ำไปแตกเป็นดอลลาร์